RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.497 van 25 maart 1999
in de zaak A. 81.420/XII-1766.

In zake : Willy CALLEBAUT,
wonende te WINKSELE,
Oude Hoevestraat 19

tegen :

de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willy CALLEBAUT op 4 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

"- de beslissing van de VRT om verzoeker als niet geslaagd te beschouwen voor de schriftelijke test van Producer Televisie;
- de daarmee samenhangende impliciete beslissing van de VRT om de selectie voor de functie van Producer Televisie als regelmatig te beschouwen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 maart 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Sinds 1 januari 1994 is de verzoekende partij benoemd in de graad van eerste studiomeester bij de BRTN, thans de VRT.

1.2. Met een nota van 15 juni 1998 vraagt de directeur Productie TV aan de gedelegeerd bestuurder het principieel akkoord om een interne selectie te organiseren om de meest geschikte kandidaten te kunnen aanstellen als producer televisie. Dat kan voor de geslaagden betekenen : benoeming in de graad producer voor wie statutair is, contractaanpassing voor wie contractueel is, indienstneming binnen het contingent voor losse medewerkers.

Op 17 juni 1998 geeft de gedelegeerd bestuurder zijn akkoord.

1.3. Op 20 juli 1998 wordt met een bericht aan het personeel bekendgemaakt dat er een interne selectie georganiseerd wordt voor de vacante betrekkingen van producer televisie en dat een wervingsreserve wordt aangelegd. In het bericht wordt vermeld dat de selectie voor de statutairen geldt als een bekwaamheidsexamen, dit overeenkomstig artikel 7, § 2, van het personeelsstatuut. De inschrijvingstermijn loopt tot en met 4 september 1998.

1.4. De selectie voor producer televisie bestaat uit een preselectie, een schriftelijke test, een zogenaamd ’assessment’, en een gesprek met de examencommissie.

Na de preselectie worden 88 van de 110 kandidaten toegelaten tot de schriftelijke proef. Op de schriftelijke proef, die doorgaat op 26 september 1998, zijn 46 kandidaten, waaronder de verzoekende partij, niet geslaagd.

Met een brief van 6 oktober 1998 wordt de verzoekende partij meegedeeld dat zij niet geslaagd is voor de schriftelijke test.

Na het assessment en het interview met de selectiecommissie zijn 15 kandidaten geslaagd. Zij worden opgenomen in een werfreserve geldig tot 31 oktober 2000.

Uit het proces-verbaal van de selectiecommissie blijkt tevens dat vakbondsvertegenwoordigers aanwezig waren tijdens de verschillende selectie-onderdelen en dat de vakbondsvertegenwoordiging vaststelt dat het examenreglement niet gevolgd werd voor, ten eerste, de anonimiteit van de kandidaten, ten tweede, de aanwezigheid van buitenhuis-juryleden in de selectiecommissie en, ten derde, het ondervragen van kandidaten door de directe hiërarchische overste.

1.5. Op 4 december 1998 zendt de verzoekende partij haar verzoekschrift tot nietigverklaring en haar

vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging naar de Raad van State;

2. Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij over het nadeel dat de bestreden beslissingen haar dreigen te berokkenen het volgende uiteenzet :

> "Verzoeker die reeds 17 jaar in dienst is bij de VRT heeft geen eerlijke kans gekregen om te bewijzen dat hij wel degelijk geschikt is voor een functie als producer.
>
> De mededeling dat hij niet geslaagd was voor de selectie kwam dan ook extra hard aan.
>
> De komende jaren zal verzoeker verder moeten blijven werken in zijn huidige functie, wetende dat zijn verdere carrièremogelijkheden uiterst beperkt zijn en dit ook zullen blijven aangezien tegenpartij weinig of geen belang hecht aan een objectief verloop van examens. Dit gegeven werkt op zich reeds zeer demotiverend.
>
> De onprettige werksfeer wordt echter nog versterkt door het feit dat kandidaten met minder anciënniteit en minder ervaring boven verzoeker zijn komen te staan. Ten onrechte - want afgaande op het examen - zullen collega’s gaan twijfelen aan verzoekers professionele capaciteiten. Deze manier van werken weegt zwaar op verzoeker.
>
> Gelet op de manifeste onregelmatigheden waarmee de selectieprocedure is behept en gelet op het feit dat verder moeten werken onder de huidige omstandigheden een ernstig nadeel uitmaakt dat niet meer goedgemaakt kan worden door een arrest ten gronde, meent verzoeker dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.";

2.2. Overwegende dat de anciënniteit van de verzoekende partij als dusdanig niet in aanmerking kan worden genomen bij de beoordeling van het aangevoerde nadeel; dat immers uit het feit dat de verzoekende partij een bepaald aantal jaren anciënniteit bezit niet

blijkt dat de bestreden beslissingen voor de verzoekende partij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel veroorzaken;

Overwegende dat de door de verzoekende partij ontwikkelde middelen, gesteund op de schending van de artikelen 7, 24 en 33 van het algemeen reglement houdende organisatie van de examens in verband met de anonimiteit van de kandidaten en de samenstelling van de examencommissie en op de schending van het gelijkheidsbeginsel, niet van die aard zijn dat ze aantonen dat deze in casu "geen eerlijke kans (heeft) gekregen om te bewijzen dat (zij) wel degelijk geschikt is voor een functie als producer";

Overwegende dat waar de verzoekende partij schrijft dat de mededeling, dat ze niet geslaagd was voor de selectie, "extra hard" is aangekomen, zij een moreel nadeel aanvoert; dat het begrijpelijk en menselijk is dat diegene die zich inschrijft voor een selectie voor een vacante betrekking hooggespannen verwachtingen koestert en dat hij, wanneer hij niet slaagt, erg teleurgesteld kan zijn en deze mislukking eventueel "extra hard" aankomt; dat echter dergelijk moreel nadeel in beginsel volledig hersteld wordt door de morele genoegdoening die een vernietiging zou verschaffen; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er in casu bijzondere omstandigheden zouden zijn waardoor het morele nadeel niet zou kunnen worden goedgemaakt door een vernietigingsarrest;

Overwegende dat de verzoekende partij verder nog wijst op het feit dat de "verdere carrièremogelijkheden uiterst beperkt zijn en dit ook zullen blijven aangezien tegenpartij weinig of geen belang hecht aan een objectief verloop van examens"; dat dit laatste niet is aangetoond en de verzoekende partij voor het overige niet concreet duidelijk maakt waarom haar verdere car-

rièremogelijkheden door de bestreden beslissingen gefnuikt worden;

Overwegende dat de verzoekende partij niet met concrete gegevens aantoont dat er een onprettige werksfeer zou zijn die rechtstreeks wordt veroorzaakt of versterkt door de bestreden beslissingen; dat het ook niet evident is dat een onprettige werksfeer wordt versterkt door het feit dat kandidaten met minder anciënniteit en minder ervaring boven de verzoekende partij zijn komen te staan; dat slechts in bijzondere omstandigheden zou kunnen worden aangenomen dat het feit dat kandidaten met minder anciënniteit en ervaring boven de verzoekende partij komen te staan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt, maar dat de verzoekende partij in dit geval geen dergelijke elementen aanbrengt;

Overwegende dat het niet slagen in één selectietest voor een bevordering niet automatisch of vanzelfsprekend tot gevolg heeft dat collega’s gaan twijfelen aan de professionele capaciteiten van een mislukte kandidaat;

Overwegende dat de verzoekende partij ook nog verwijst naar "de manifeste onregelmatigheden waarmee de selectieprocedure is behept", maar niet op overtuigende wijze aantoont dat de in haar middelen aangevoerde onregelmatigheden een weerslag hebben op de aard of de omvang van het aangevoerde nadeel; dat het gelet op de gegevens van de zaak niet vanzelfsprekend is dat de aangevoerde onregelmatigheden zo flagrant en onmiskenbaar zijn dat ze meteen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden veroorzaken; dat de verwerende partij er trouwens terecht op wijst dat de argumenten die de verzoekende partij aanvoert kunnen worden ingeroepen tegen elke negatieve beslissing in verband met een examen;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig maart 1900 negenennegentig, door :

de HH.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **J. BAERT.**